

lade ubarbejde et Broprojekt for den sydlige Bro, begrundet paa samme Princip som den nordlige, og derpaa skal jeg stille begge Broerne til Licitation og antage det Tilbud, der er lavest, saa havde vi Sagen liggende klart for os; men naar han kommer og byder os et Projekt, som er det dyreste og søger at trænge ethvert Forslag om Forandring — og en sikker Forandring tilbage — idet han siger: I vide ikke, hvad I gjøre, saa staae vi underligt og det to Dage, efterat man har bragt os et Projekt, der vil koste 500,000 Rbd., fordi Indenrigsministerens Sagkyndige have skullet afgjøre Sagen; havde vi bundet Banen til visse Punkter ud fra Fernbanegaarden, havde vi ikke behøvet at tage Sagen for paany. Jeg omtaler kun dette for at gjøre opmærksom paa, at denne Paastand om Sagkundskab og Videnskab ligeoverfor Indsigelser, der her blive gjorte, bliver skruet meget for høit op og tillagt altfor stor Betydning. En æret Taler har allerede bemærket, at den høitærede Indenrigsminister har lagt altfor stor Vægt paa det Urigtige, der efter Ministerens Mening skulde være ved at standse anden Behandling og paany foretage Sagen. Ministeren er efterhaanden bleven en skarp Censur ligeoverfor Rigsdagen og dens Handlinger; for at være det, om han endelig vil være det, burde han vide mere. Væb om, hvad der er passeret og kan passere i Rigsdagen. Forretningsordenen giver os Ret til at standse enhver Forhandling, naar vi ville, og sende Sagen tilbage til Udvalget, og naar det staaer i Forretningsordenen, er det anstændigt for Rigsdagen og Noget, som den høitærede Minister kan vente sig, og han har ikke Ret til at tale derom, som om det var noget for Rigsdagen Nedværdigende. Det er ogsaa skeet tidligere; men jeg veed godt, at den høitærede Minister udtaler sig overmaade dristigt om det, han ikke veed; jeg skal f. Ex. ansøre, at naar den høitærede Minister nævner den Gade, der skal føre ned til Badstuebroen, som en ikke farbar Gade, og paa en vis Maade nævner sig selv som Sagkyndig og som Den, der har været paa Stedet og talt med alle Slags Mennesker, hørt paa dem og viist dem tilbage med Godmodighed, saa har han ikke undersøgt Forholdet tilgavns; Postvognen kjører

den Dag idag ind i denne Gade, naar den kommer til Nykjøbing, kjører videre gennem den samme Gade ned til Badstuebroen og langs med Havnen; altsaa denne Gade bliver befaret af Posten til Badstuebroen. Den maa befares og kan befares af Posten (N. Hage: Naar den er tom!). Det gjør ikke Noget, den befares paa den Maade nu, og altsaa er den farbar, og Diligencen kjører ind i denne Gade, og den maa takke for, at Gaden er farbar, for at den kan komme tilbage igjen. Altsaa staaer Sagen simpelt saaledes, at naar Gaden bliver rettet lidt paa det nederste Stykke, kan Posten kjøre ligesaa godt ad denne Vej, hvorved den gjør en mindre Omvei, end over den anden Bro, eftersom den, for at komme over den, maa kjøre tilbage igjen — ikke efter den nye Ordning, men efter den nærværende. — Det lægger jeg kun Vægt paa for at vise, hvorledes dette stedlige Kjendskab, som her skal spille en saa overordentlig Rolle og trænge alle andre Forslag tilside, i Virkeligheden dog kun betyder lidt. Naar den ærede Minister vilde have stillet Sagen klart og ligefrem, saa skulde han have forelagt to Forslag, og naar vi vilde have taget Sagen simpelt og ligefrem, skulde vi, naar der ikke forelaa to fuldstændige Forslag til Bedømmelse, have forkastet hele Lovforslaget. Det havde været den simple og rette Vej, for at bringe Administrationen med dens Sagkyndige til at respektere det, som er Hovedsagen, det Billige. Naar den ærede Minister har sagt, at jeg havde talt paa Veivæsenets Vegne, men at jeg saa skulde have holdt mig til den nordligste Bro — thi den gav den korteste Vej — da er det ikke saa; jeg har talt paa Ræffens Vegne og har holdt mig til den sydlige, fordi det er den billigste og den, der er mindst udsat for Fare i Fremtiden. Jo længere vi gaae mod Sønder i den Fjord eller rettere det Sund, desto længere staaer ethvert Værk, man bygger der, og til at see dette har man allerede Oplysninger nok og behøver ingen flere, saa jeg er fuldt overthydet om, at man sikker sig i en betydelig Grad, og at man vil faae en bedre og billigere Bro ved at vøtere for den sydlige. Det Første, der kan hælde os, er, at Ministeren, som det er skeet med den nyeste Fernbane — her er endda